

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 2548/2020
25.03.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија Слађане Накић Момировић, председника већа, Добриле Страјина, Марине Милановић, Катарине Манојловић Андрић и Гордане Џакула, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Зоран Радојевић, адвокат из ..., против туженог „НИС“ а.д. са седиштем у Новом Саду, ради исплате, одлучујући о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 2743/19 од 03.06.2020. године, у седници одржаној 25.03.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 2743/19 од 03.06.2020. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиље изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 2743/19 од 03.06.2020. године.

ОДБИЈА СЕ, као неоснован захтев тужиље за накнаду трошкова поступка по ревизији.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Новом Саду П1 12/2018 од 11.03.2019. године, ставом првим изреке, одбијен је захтев тужиље којим је тражила да се обавезе тужени да тужиљи на име накнаде материјалне штете, због разлике између износа отпремнине утврђене чланом 19. Социјалног програма за НИС и износа исплаћеног према Споразуму о престанку радног односа исплати 375.925,39 динара, са законском затезном каматом од 01.01.2013. године до исплате. Ставом другим изреке обавезана је тужиља да туженом на име трошкова поступка плати 6.900,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж1 2743/19 од 03.06.2020. године, одбијена је жалба и потврђена првостепена пресуда.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужила је благовремено изјавила ревизију, због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи на основу члана 404. ЗПП.

Чланом 404. став 1. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“, број 72/11, 87/18), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија), док је ставом 2. истог члана прописано да о дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Правноснажном пресудом одбијен је, као неоснован захтев тужиле, јер је утврђено да се у овом случају не може применити члан 19. Социјалног програма који је закључен 17.06.2008. године, с обзиром на то да је радни однос тужилци престао на основу писаног споразума, који је тужила са туженим закључила 25.12.2012. године, на иницијативу тужиле, применом члана 177. Закона о раду и да је пре потписивања споразума тужени, као послодавац тужилу писаним путем обавестио о последицама. Имајући у виду наведено, оцењено је да нема потребе за разматрањем правних питања од општег интереса, правних питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе и новог тумачења права, због чега је одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије на основу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је утврдио да ревизије није дозвољена.

Чланом 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба је поднета 29.12.2015. године, а вредност предмета спора побијаног дела је 375.925,39 динара.

Имајући у виду да се у овом случају ради о имовинскоправном спору, који се односи на новчано потраживање, у коме вредност предмета спора не прелази динарску противвредност од 40.000 евра, то је Врховни касациони суд утврдио да ревизија тужиле није дозвољена, на основу члана 403. став 3. ЗПП, са којих разлога је на основу члана 413. у вези члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

С обзиром да тужила није успела у поступку по ревизији, то иста нема право на накнаду ових трошкова, са којих разлога је на основу члана 165. ЗПП одлучено као у ставу трећем изреке.

**Председник већа-судија
Слађана Накић Момировић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић